

2. Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej, po sprawdzeniu zgodności projektu warunków technicznych z przepisami i zasadami racjonalnej gospodarki paliwowo-energetycznej, dokonuje uzgodnienia warunków technicznych albo odmawia uzgodnienia; w razie odmowy określa wytwórcy warunki, od których spełnienia jest uzależnione ponowne rozpatrzenie projektu i dokonanie uzgodnienia.

3. Po uzgodnieniu warunków technicznych wytwórca udostępnia prototyp lub egzemplarz serii próbnej urządzenia — w celu przeprowadzenia pomiarów i badań pod kątem sprawdzenia, czy dotrzymane zostały uzgodnione warunki techniczne — właściwej jednostce opiniującej, określonej w przepisach odrębnych, w celu ustalenia, czy urządzenie odpowiada uzgodnionym warunkom technicznym.

4. Po uzyskaniu opinii potwierdzającej zgodność wyników ustaleń, o których mowa w ust. 3, z uzgodnionymi warunkami technicznymi wytwórca urządzenia występuje do Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dopuszczenie urządzenia do ruchu lub do obrotu.

5. Po stwierdzeniu, że urządzenie odpowiada uzgodnionym warunkom technicznym, Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej wydaje zezwolenie na dopuszczenie urządzenia do ruchu lub do obrotu; w przeciwnym razie odmawia wydania zezwolenia.

6. Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej może w uzasadnionych wypadkach udzielić tymczasowego zezwolenia na dopuszczenie do ruchu lub do obrotu urządzenia nie odpowiadającego w pełni oznaczonym warunkom technicznym.

§ 35. 1. Jednostki organizujące szkolenie osób zatrudnionych przy projektowaniu, budowie i eksploatacji urządzeń energetycznych, w zakresie przepisów i zasad obowiązujących w gospodarce paliwowo-energetycznej, przedstawiają Głównemu Inspektorowi Gospodarki Energetycznej do uzgodnienia programy tego szkolenia.

2. Uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Gospodarki Energetycznej lub — w zakresie przez niego ustalonym — z dyrektorem właściwego inspektoratu podlegają składy osobowe komisji egzaminacyjnych powoływanych do sprawdzenia kwalifikacji wymaganych w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej od osób zatrudnionych przy projektowaniu, budowie i eksploatacji urządzeń energetycznych.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 36. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są rozpatrywane w trybie określonym w rozporządzeniu.

§ 37. Szczegółowy tryb postępowania Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej i inspektoratów w sprawach dotyczących uzgadniania przedsięwzięć inwestycyjnych, m.in. także modernizacyjnych, dopuszczania urządzeń do ruchu lub do obrotu, oznaczania ich trwałym znakiem dopuszczenia do ruchu lub obrotu oraz sprawdzania kwalifikacji osób zatrudnionych przy projektowaniu, budowie i eksploatacji urządzeń energetycznych określają odrębne przepisy.

§ 38. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ministrach — rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych,
- 2) wojewodach — rozumie się przez to również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 39. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie zakresu działania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej (Dz. U. Nr 46, poz. 224),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie trybu postępowania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej (Dz. U. z 1963 r. Nr 3, poz. 17 i z 1978 r. Nr 17, poz. 76),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie określenia osób odpowiedzialnych za gospodarkę paliwowo-energetyczną w jednostkach gospodarki społecznej, zasad i trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar pieniężnych za naruszenie przez te osoby, jednostki oraz przez pracowników tych jednostek przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1963 r. Nr 3, poz. 18 i z 1976 r. Nr 27, poz. 156),
- 4) rozporządzenie Ministra Gospodarki Materialowej z dnia 12 lipca 1976 r. w sprawie przekazania Państwowemu Inspektoratowi Gospodarki Paliwowo-Energetycznej uprawnień do nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 27, poz. 160).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 kwietnia 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego oraz od pracowników zatrudnionych w tych zakładach.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmia-

nami), art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lu-

tego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego oraz od pracowników zatrudnionych w tych zakładach (Dz. U. Nr 5, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w pkt 1 lit. a) po wyrazie „gastronomiczne“ literę „i“ zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i zakłady usługowe“;

2) w § 2 ust. 1:

a) w pkt 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) zakłady usługowe — 2⁰/₀ od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 322 zł“;

b) w pkt 3 po wyrazach „z wyjątkiem“ dodaje się wyrazy „zakładów usługowych i“;

c) w pkt 4 po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i zakłady usługowe“;

3) w § 4:

a) w ust. 1 po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i w zakładach usługowych“;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatek od wynagrodzeń od pracowników zatrudnionych w punktach sprzedaży detalicznej i zakładach usługowych pobiera jako płatnik osoba prowadząca punkt sprzedaży detalicznej lub zakład usługowy.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 14 kwietnia 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego.

Na podstawie art. 9 ust. 4, art. 10, 16, 40 ust. 2 i art. 51 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 25 czerwca 1975 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. Nr 22, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 28 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Urząd celny może skrócić terminy określone w ust. 1 i 4 w razie niebezpieczeństwa szybkiego zepsucia się towaru.“;

2) w § 29:

a) w ust. 3 pkt 5 po wyrazach „taryfy celnej“ skreśla się przecinek, a wyrazy „stawki celnej i kwoty przypadającego cła“ zastępuje się wyrazami „oraz stawki celnej“;

b) w ust. 8 skreśla się wyraz „pisemny“;

3) w § 31 ust. 6 pkt 4 skreśla się wyraz „drobnych“;

4) w § 43:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w wypadkach określonych w § 41 ust. 2 i 3 wzywa zobowiązanego do uiszczenia należności

celnych wymierzonych stosownie do art. 37 ust. 2 pkt 2, przy czym karę za zwłokę wymierza się w wysokości do 10⁰/₀ krajowej wartości towaru, nie mniej jednak niż 100 zł i nie więcej niż 10.000 zł.“;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Urząd celny może uznać opóźnienie powrotnego przywozu lub wywozu towaru za usprawiedliwione, jeżeli naruszenie terminu powrotnego przywozu lub wywozu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych lub spowodowane zostało okolicznościami zasługującymi na uwzględnienie.“;

5) § 44 otrzymuje brzmienie:

„§ 44. Urząd celny może:

- 1) przedłużyć na wniosek strony, złożony przed upływem terminu powrotnego przywozu lub wywozu towaru, z zastrzeżeniem § 40 ust. 3, termin powrotnego przywozu lub wywozu,
- 2) uznać z urzędu lub na wniosek strony odprawę celną warunkową za odprawę celną ostateczną, jeżeli strona uczyniła zadość wymaganiom takiej odprawy,
- 3) zezwolić na wniosek strony na zastosowanie przepisów pkt 1 i 2 również na wniosek złożony po upływie terminu powrotnego